

Stalģenes pamatskolas
4^a klases skolniece
Anda Ģigelniece.
Paraka par Ķislabiko.

Kāda auklīna, kas bija pazāidīta ceļojā pa pasauli. Ķina bija vērtuļa un nokūmusi, jo neviensam viņa nebija vajadzīga. Ķina gāja pa dārkā un dzirdēja saucām pēc palīdzības. Ķina devās saucienu virzienā. Tas bija bērziņš! Bērziņam bija atlēvis zars. Auklīna solīja palīdzēt. Bērziņš nesaprata kā auklīna varēs to izdarīt. Auklīna ķērās pie darba. Stingri, stingri pietinot klāt bērziņa atlaustu zaru. Pēc kāda laika zars bija atkal piesaudzis. Bērziņš pateicās auklīnai. Auklīna devās tālāk meklēt savu zābaciņu.

kurā bija nokūmusi.

Ģēlā auklīna izgāja putriņu, kas bija iekritis upē. Ķina gāja tālāk un satika eņģi, kuram bija sapērušies daudzi adatas. Ģēlā auklīna palīdzēja. Auklīna ceļā satika daudzus dzīvnieciņus, bet neviens nezina, kur varētu atrast zābaciņu. Pēkšņi, kādu rītu auklīna izdzirdēja bērnu balstiņu.

Auklīnai tā šķita pazīstama. Auklīna steidzās tuv. Un ko viņa ieraudzīja? Zālīte sēdēja Pēterītis ar auklīnas meklēto zābaciņu rokās. Ģēlā Pēterītis ieraudzīja auklīnu un iesauca:

"Kur, tu biji pazudusi?" Auklina pastāstīja savus piedzīvojumus
Pēterītis ievēro auklīņu rābacina adinas un visu dienu
gastrī lēnāja. Vakārā novilcinābacīnus Pēterītis pateica, ka viņa ir
vislabākā.

